

# Богатољкаво Пресе



Уредиштво и администрација  
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за про-  
дају новина и часописа, Београд,  
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.,  
полугодишње 120.—, годишње 240  
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 5 ЈУНА 1943

БРОЈ 80 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

## ТРЕСЛА СЕ БЕЛА КУЋА И РОДИО СЕ...



Према извештајима Агенције Рајтер саветовања гг. Рузвелта и Черчила око редакције завршног комуника у Вашингтону. Конференције су трајале скоро недељу дана.





## СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

## Комунизам има трења - зато сад и фирму мења

Стаљин хтео свом ортаку да направи кеф  
Па је зато с Коминтерном направио блеф  
Ал' је цео овај поса — изведен на зор  
Па блеферски овај метак био фишек њор  
Јер да у ту лаж верује нико није луд  
Курјак често длаку мења али никад ђуд  
Комунизам догод живи биће краав грч  
Који свету и култури увек прави врч  
Ал' му сада одзвонио дванајести сат  
Иако је Рузвелт посто чак Стаљину брат  
А брудершафт с Молотовим пио је и Форд  
А Стаљин ће можда постат и енглескил орд

Али све то мало вреди злочину је крај  
Јер Европа цела виде бољшевички »рај«  
Док је злочин у Катину показао још  
Да је систем комуниста и свиреп и лош  
Културно се човечанство згрозило над тим  
Са свих страна глас се ори: Сад сиктерс са њим.



— Реци Черчиле, где се налази Енглеска!  
— У устима Америке, господине учитељу.

Са ратишта ништа ново, затишје и мир  
Али то се само гноји испод коже чир  
И кад букне овог лета притајени жар  
Сви ће онда јасно видет' у чему је ствар  
Комунизам већ издише, судни му је час  
Ни са које неће стране да му дође спас  
А Европа сложна стоји к'о гранитна хрид  
Разлупаће свако главу ко дирне у зид  
А ортаци англосакси и не мисле то  
На приче се своди њино ратовање сво  
Ал' да сами пример дају и пођу у бој  
Од руке им слабо иде, такав је то сој  
У те лажи не верује никад човек здрав  
Осим таквих којим сврака попи мозак сав  
Енглези су сви за борбу а тако и Уса  
Али само док потраје и последњег Руса.

## ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

## ЗА »СЛОБОДУ И ДЕМОКРАТИЈУ«

Лондон, јуна. — У Доњем До-  
му признао је министар колони-  
ја Стенли да су неки Енглези, ко-  
ји су били кандидати за државне  
саветнике на Цејлону, морали да  
буду најурени зато што су у сми-  
слу освештених енглеских прин-  
ципа примали мито и ушли у ра-  
зне афере.

## ПОСЛЕДЊИ ВАПАЈ

Чунг-Кинг, јуна. — После  
одлучног ударца Јапанаца  
према Чунг-Кингу, упутио је  
Чанг-Кај-Шек очајан апел за  
помоћ на Рузвелта:

— Сад ил' никад,

Рузвелтовог секретара се-  
кретар одговорио им је:

— Ол рајт! Помоћ стиже  
кроз етер. Претседник је од-  
лучио да три дана врши про-  
паганду за вас преко аме-  
ричког радија. Ако вам то  
није доста, ви тражите да се  
продуже радио-емисије.

## ПРЕШАО У ХУМОРИСТЕ

Сиднеј, јуна. — Познати аме-  
рички тркач Мак Артур дао је  
поводом годишњег пада Фили-  
пинске тврђаве Корейдор једну  
изјаву која је толико шаллива да  
је овај ђенерал назват »краљ  
смеха« па је већ добио понуде  
од 24 филмске компаније да за-  
мени Харолд Лојда као прота-  
гониста комичних улога.

## ДОК СЕ ДОГОВОРЕ

Лондон, јуна. — Черчил је  
изјавио по повратку из Ва-  
шингтона да се он и Рузвелт  
још нису договорили које је  
ратиште важније зато ће  
Стаљин морати да причека  
»други фронт« јер акција у  
Европи неће бити »онако  
замашна« као што се веро-  
вало у Казабланци.

## ПРВА ПОБЕДА

Лима, јуна. — У држави Перу  
закопистили су се амерички жи-  
тни агенти који су сами јевреји па  
зато је на њујоршкој берзи буч-  
но прослављена ова прва побе-  
да. До душе Перуанци плаћају  
свој рођени хлеб дупло скупље  
али ваљда и јевреји треба нешто  
зараде.

## ГАНГСТЕРИМА

За методе злочиначке  
Нашли ново тле  
Међу барут у играчке  
Раде ствари зле  
Да крвави ласо крено  
Нека гину деца, жена.

## Преглед СТРАНЕ

## ИЗРАЗИТЕ ЖЕЉЕ

Амерички »Сандеј Диспеч« до-  
носи, да Сједињене америчке  
државе признају још само небе-  
ске границе.

Границе у Антантику још је-  
дино су изузетак, пошто га на  
то присиљавају подморнице.

## АМЕРИЧКО »БЛАГОСТАЊЕ«

Један турски новинар описује  
своје утиске са пута по У. С. А.,  
где је обишао америчке фабри-  
ке. Он описује нарочито жало-  
сне мере, које су уведене, као  
на пример, отискивање прстију и  
прегледање џепова. Велико пове-  
рење влада у овој земљи »благос-  
тања«.

## НЕ ПОМАЖЕ АПОТЕКА

Лондонски »Дејли Експрес« пи-  
ше плашљиво: Идемо у сусрет  
катастрофи, ако не будемо про-  
нашли неко сретство против под-  
морница.

Главно сретство Енглеске »Се-  
крет сервис« овај пут је калиту-  
лирао. Овој бољки нема лека —  
не помаже апотека.

## ВОЈСКА ЗА МУСТРУ

Вашиington, јуна. — Амерички  
часопис »Тајмс« доноси извештај  
о аеродрому Селфриџфилд у  
Мичигену где влада идеална вој-  
ничка дисциплина. Један наред-  
ник је купио нов луксузан ауто и  
моторни чамац док су многи о-  
фицири куповали виле и пала-  
те од новца којим су подмићива-  
вани. Када је дара прешла меру,  
пошто је командант убио једног  
црначког војника, без икаквог ра-  
злога — истражна комисија гле-  
даће да заташка ствар.

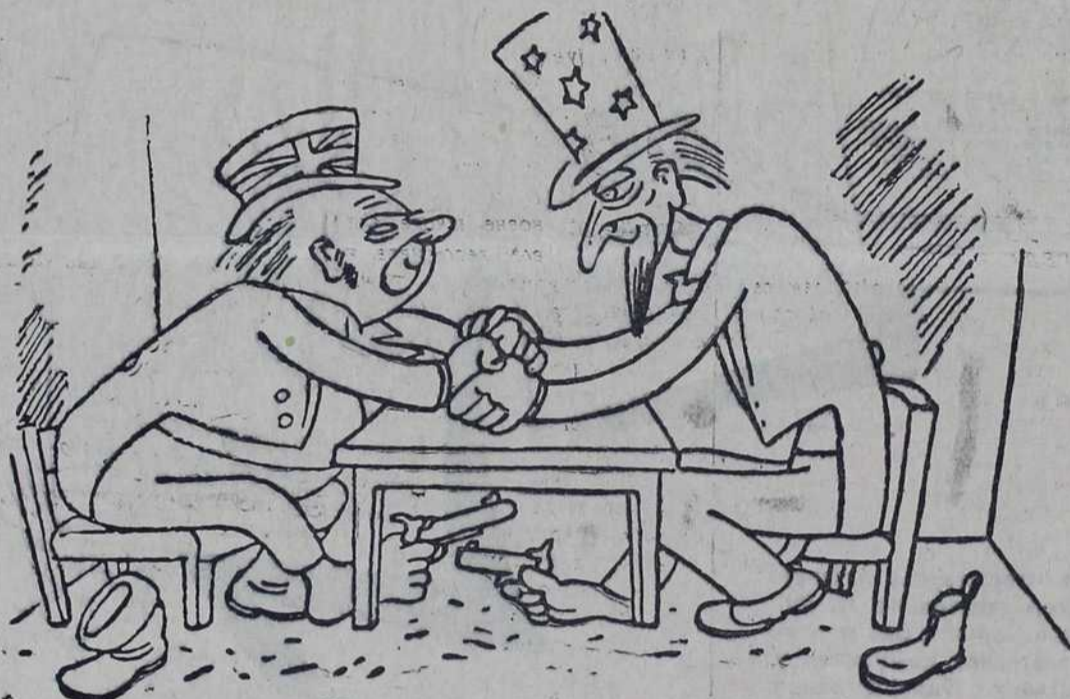
## НИШТА БЕЗ ПРОФИТА

Њујорк, јуна. — Све трговина  
живином и рибом у Њујорку за-  
творене су, јер власници ових  
трговина нису задовољни одређе-  
ним максимираним ценама, по-  
што је профит слаб.

Како је ова трговина у јевреј-  
ским рукама, њихов претставник  
дошао је у Контролну станицу да  
изјави:

— Ми не можемо да радимо  
без профита, бар да буде дупла  
зарада, овако морамо да затво-  
римо врата.

## Брајство по оружју



## Борба за идеале



Рузвелт је изјавио: — Ради се о највећим тековинама човечанства: о ча-  
сти, правди и човечности.



# НЕДЕЉА ДО НЕДЕЉА

НЕДЕЉА, 30 мај

— Е, брате, избе-зобразио се овај свет, — каже ми јутрос на пијаци газда Панта велики газда и још већи циција.

— Како то? — дирнем га ја знајући да ће Панта да исприча нешто интересно пошто је он врло искусан човек који је своје благостање сазидо на туђој глупости и наивности.

— Ето тако! Сваки оће нешто да здипи и да ћелепири и то ти још каже у очи. Оно и ја сам за лору ал' јопет то изводим вешто и врдам ћа овамо ћа онамо.

— Много си нешто одужио — велим му ја, „него ми укратко испричај о чему се ради“.

— Знаш онога Јову адвокатског приправника. Шворц ко пушка, дужан и ружан. Ето он се усудио да проси моју Јелку. Ја се љутнем и дрекнем: Зар ти који си ми још дужан по две менице смеш тако нешто и да помислиш, а он ми каже: Добро кад нећеш, а то је био једини начин да се квитирамо...

ПОНЕДЕЉАК, 31 мај

Сретне ме јутрос Бранко кафеџија па ме окупи моли да се упишем у неки фуб. клуб и дам прилог за игралиште. Да би га задовољно пристадох и дадох педесет динара. Кад после подне дознадох од мога сина да се тај клуб одавно растурно и да се очигледно ради о некој пре-варји. Би ми криво што ме онај сабајле изради па сав љутит одем у кафану, и још сврата ос-пем паљбу:

— Немој да се љутиш господине — вели ми Јанко скрушено. Видиш да је тако време да свако по нешто ради и довија се па хтедох и ја леба без мотике.

— Па зар не нађе ништа друго него да вршиш преваре, корим га ја.

— Море сваки ти је посао да нас превара, брани се Јанко: „Па ка' велим све једно је...“

Када се добро размислим увидео сам да човек има право ми је сад криво што сам му по-реметно комбинацију.

УТОРАК, 1 јуни

Ућем у једну кафану да се одморим јер сам ишао пешке са станице а далеко је Чубура. У кафани много света па једва наћох места за једним столом за којим већ седе двојица. Један од њих је очигледно паланчанин који радознано имало узневерено гледа око себе.

Одједном се обрати ономе своме суседу за столом који је ревносно сркао из једног полића.

— А јел буразеру? Јел' велик овај Београд?

Бпитани, оглигледно и сам тазе Београђанин, само одмери паланчанина па рече:

— Па има око три хиљаде бирцуза ј бифеа осим једно хиљаду већих кафана и хотела па ти рачунај колики је.

Паланчанин само одмахну руком па рече:

— Е онда је велики много јер ми брате немамо публике ни за 16 кафана и два хотела“.

СРЕДА, 2 јуни

Угурјао сам се у трамвај па се као дављеник држим за за наслон клупе на којој седе млађа дама и један старији го-спо.

Очигледно су познаници пошто живо разговарају. Управо, дама једнако говори а стари господин се само смешка и понекад убаци по коју реч.

Пошто је млада дама изгрдила свет који се гура „и као стока“ она рече:

— Када уопште мушкарци постају паметни?

— Први дан после свадбе! — одговори господин иронично а сви ми около стојећи ударисмо у смех али дама ни у „ферштег“.

ЧЕТВРТАК, 3 јуни

Одем у пасету код једногад директора банке. Добио неко јагње од таште па хтео да нас почасти. Добро јело одмах расположи људи па тако и ми одмах ударисмо у ћаскање. Падале су шале па одједном директор поче да прича анегдоте из канцеларије. Између осталог он рече:

— Нуде ми се за књиговођу двојица. Препоруке имају добре али сваки има по једну велику ману. Зато хоћу и са тобом Мицо да се договорим“.

— Хвала Богу да и мене једанпут консултујеш — обрадова се домаћица. А какве су то мане? — упита она.

— Па ето један од њих има дугачке прсте а други је познат Дон Жуан.

— Онда узми тог другог — узвикну госпа Мица. Више волим да ме неко заведе него да ме покраде...“

ПЕТАК, 4 јуни

Мала ћеркица мог комшије Раде врло живо и паметно дете. Тек је други разред основне школе али већ лепо чита и само трчи по компилуку и тражи књиге за читање. Тако дошла и код мене да јој дам неку књигу.

Наћем једну збирку прича па јој дам и она сва сретна седе да чита. Али дете ко дете, сваки час запиткује:

— Је ли чико — пита она — је ли истина да ајкуле једу ситне рибе и сардине?

— Истина је — одговарам ја.

— А како отворе кутију? — пита она поново и ја оставих посао да јој лепо објасним.

СУБОТА, 5 јуни

Јоца адвокат нам данас прича у кафани:

— Обично су клијенти незахвални се деси и по неки изузетак.

— Какав изузетак? — пита га Мата судија. Не плати ти хоно-рар.

— Море хонорад узем унапред неко онако морално.

— Па јесте твој посао је јако моралан — дира га Стева фармацајт.

— Дакле, јуче ме је један захвалан клијент пољубио у руку.

— Што, одбранио си га на суду?

— Још нешто лепше. Бранио сам његову жену али је суд осудио на три године па ми је човек захваљивао што ће три године бити миран...“

Судија: — Зашто сте украли 5000 динара?

Оптужени: — Требало ми је за кауцију да бих добио једно место од поверења!

## АКТУЕЛНОСТ



— Ох јадни Јовице! Шта ти се то десило!  
— Затражио сам у клубу пријатељима једну цигарету.

## Пронашао начин



...ево ти моја књижица са оценама.

## ТАДА НАРАВНО

— Како је положио ваш син испит?

— Пао је сасвим, из свих предмета! Није никакво чудо, када су професори питали јадника све оно што се догодило пре његовог рођења.



У фубалу у недељу  
Тучен је рекорд  
СК 13 на победу  
Може бити горд  
За поразе небројене  
Окајан је грех  
СК »Балкан« платио је  
Цео овај цех.

## Главно је да се разумеју

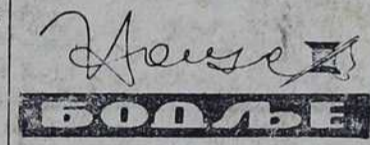


— Где сте најпре осетили болове!  
— На железничкој станици.

## Амерички генерали



...А ову медаљу добио сам за пинг-понг.



### КОМИНТЕРНИ

За две пуне деценије  
Ти си била црв  
Који је све нагризо  
Стварао злу крв  
И сад велиш целом свету  
Да идеш у штету!..

### ДРУГОМ ФРОНТУ

Ко за малу децу басне  
Ип' ко мехур који спласне  
Ти си само виц  
Мора стално да се шкропи  
Иначе се стално топи.

### ВАШИНГТОНУ

Ти си место Казабланке  
Заказао жур  
Притегли су сви опанке  
Ал' посао штур  
Черчил тамо хтео да постане врач  
А на крају остао је све обичан  
трач.

## Има разлога

— Срамота, долазиш у школу увек тако неочешљан.  
— Па немам чешља, госпођице.  
— Узми га од свог оца.  
— Мој је отац потпуно члав.  
— Ви много окашљете. Морате оставити пушење, пиво, вино? ракију...  
— Значи, господине докторе, да смем само да кашљем.









е бого Вољени што заглавк и изедо ватру и То ни крив ни дук на фалично место а цандар

жан. И то само зато што нага-ме виде па скочи на мен и Викну онако уштивно ди Су ти бре очи гејачка стоко Паси навали-жо ко ћорав а воће ти се не мош Проћи брез казне и Тако сам ти исповртијо казну а отале ти зап-нем па Право у бископ ка Велим када се Гура волики свет мора да има нешто да се ведне и ја Ти унићо у ону помрчину а један цака с мен па Ми каже ди си бре зинуо оћеш да погазиш тол-ки народ И ондак поче да ме води док ме угура у једну клу-пу и ја Ти таман уфати место кад ме Једна женска поче да го-личе и ћушка с ногу а Ја ти ома уфатим тугањ јербо сам уфати-јо стра од женске шло гледају, само да те опељеше и да Да ти нешто здипе па чим је помрчи-на а женске наићу а Ја Ти кли-снем да не би јопет награјисо ал она се окомила на мен ка зуб-на болест па не попуска већ ки-дише и Тако одомо онако цумле у једну меану и Ту треснемо две љуте. пије бре женска глава сунце јој калајисано ка наш ћа-та милојко Па само цокће с је-зик и вели да је само јача а О-на права шпиртуља очи да ти и-скочи из главу кад пијеш а По-сле ме одведе на корзони па Ми каже ајде бре Равајло да се про-шпарцирамо има моје другарице да се изеду од муке што сам у-фатила свезу сас сељаци а После ће дидемо на Трке.

ајок закукаг ја за трке нећу да чујем јербо су ме прошли Пут закинули сто тријес банке јер-бо Ујдурисаше ствар и Прва до-ће једна кобила спротекцију за коју кажу да је од неке мини-старске вамилије а Један путко сила коњ стиже потољи и Тако се ми водисмо по сокаци и он-дак ме одведе у квартаљ кобо-јаги да ми покаже њен атрес.

и тако ти је ја унићо у једну лепу кућу и намести се на мин-дерлук им како га у Београду гослоцки зову готовани биће због тога што је увек готов за спавање и ту се одморих ка чо-век и љуцки процака с ову жен-ску име јој се Олга а после ми узе једно Триста банке на зајам и ја обећак да ћу Јопет да се врнем а у себ се мислим нећеш више равајло На трулу даску и да фаћаш везу са Госпоје јербо за ове Паре мога сам се упозна-ти сцео срез и да веднем све атресе зато се равајло више не-ће мува По биоскопи и помрчи-ну већ само по Сокаци и цаде, да ме јопет не уфати онај куси и истресе цео шлајбок А сад у здравље и скоро вићење ал са-мо у вавлију

ваш РАВАЈЛО

### Жали га



— Да ли жалиш што ћу одвести твоју се-стру!

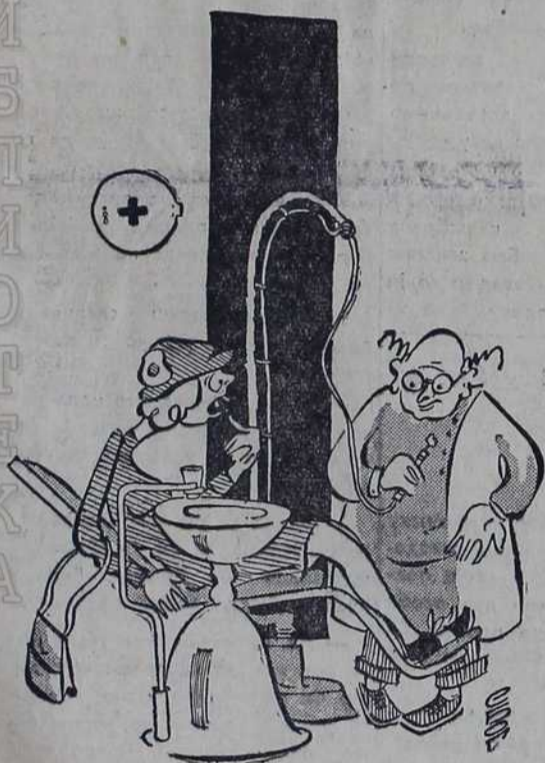
Мали Перица: Не жалим, али тебе — жалим.



— Само молим Вас немојте да личи много на мене... да ме муж не препозна.

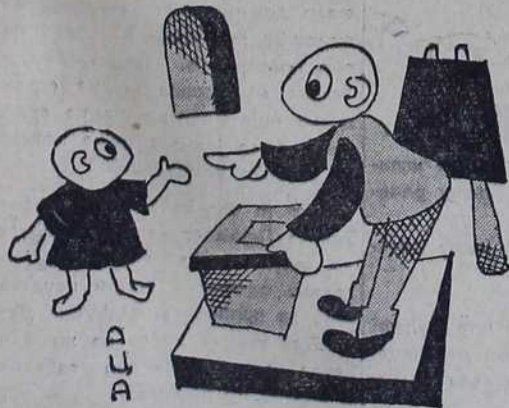
— А!... За то не брините... Ја сам сршио две академије, ви се нећете препознати.

### Материјал екстра



— Могу да вам наместим један порцулански зуб, али предходно ми морате донети два та-њира.

### Да му канже



— Реци ми Јовице, шта је навело Адама у рају да загрисе јабуку!

— Да загрисе нагнало га је то што није имао нож.

### Мајмунско разочарење

У зоолошкој башти велика гујва пред мај-мунским кавезом. Један млади мајмун пита ста-ријега:

— Шта мислиш, да ли је овај деран који ми је турно у њушку запаљену цигарету, наш пото-мак?

— Шта да радиш, и у најбољим породицама има израда.

### Захвалан сељак

Десило се то професору Учањаквићу кад је свој распуст проводио на селу, међу сељацима, предајући се сав њиховом подизању и помагању. Шетао се једног јутра, а пут је био стрм. Стиже до неког сељака који је водио узбрдо магарца упрегнута у тежа кола. Дува ли сељак, дува бо-ме и јадни магарац мучи се, а кола се једва ми-чу. Како ли ће на врх брда? На то ће Учањак-вић:

— Еј, мој сељо, не може то једна животиња сама да тегли, и поче да гура кола узбрдо те тако некако, уз његову свесрдну помоћ, стигоше до циља, па ће сељак:

— Е вала, хвала ти господине, па стварно, са-мо са једним магарцем не бих никад стигао!

### Хвалисање

Два тенора нашли се па критикују колегу Де-рића:

— Како ли се тај само хвали и размећ!

— Замисли, свакоме прича да му, кад он пе-ва на сцени, бацају на бину јаја и парадајзе! Као да ми сви не знамо да их нигде у вароши нема.

### Код сликара

### Зна шта хоће

Један сељак из Рипња дошао је код ветеринара у Београд.

— Могу ли добити један ре-цепт, гос'н докторе?

— Какав рецепт? Запита вете-ринар, ја сам марвени лекар.

— Болесна ми је стока, већ неколико дана неће ништа да је-де. Препиши ми мало чистог ал-кохола. Чуо сам да је то добро за отварање апетита.

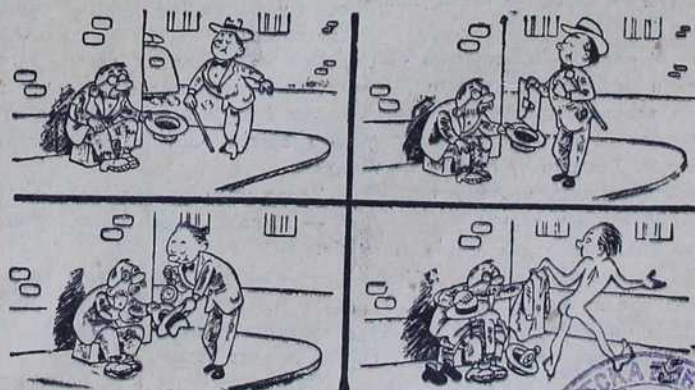
Ветеринар испише рецепт и напомене сељаку строго да жи-вотињама мора дати целу пре-писану порцију.

Сељак обећа, плати ветерина-ру и изађе.

После пет минута, он опет про-моли главу кроз врата и проце-ди кроз зубе:

— Јели гос'н докторе, а мо-жеш ли и мене да ставиш на спи-сак животиња? Знаш, тек онако да ми се нађе кад ме заболи стомак.

### САМАРИЋАНИН





## НИЦИНО НАСТРАДАНИЈЕ

Сви ви познајете Ницу, бившег мондена и лафа који се сад претворио у спекуланта и трговца па успешно замењује бивше јеврејске радње.

Може човек да каже ово или оно али брате јесте вешт човек. Уме да се снађе и довије па као што уме да потроши тако уме и да заради. До душе многи га оговарају да зарађује на сиротињи али ко ће свету угудити. Сам Ница вели:

— Сви они који су имали пара, снабдели су се као што треба. Данас само сиротиња купује и продаје и када бих ја тражио газде умро бих од глади...»

Дакле тај Ница почео да продаје накит прошле године а сада му је развио посао па код њега можеш добити од птице млеко. Све је он куповао и све је продавао и то увек са диплом зарадом.

До душе неки послови се заврше и рђаво али нема посла без ризика па зато и Ница ћути и не ропће. Тако га је ових дана нека жена испљувала и наружила наред Теразија али је он све хришћански отрпео.

— Па зар си могао да ћутиш? — пита га његов друг Остоја.

— Мораш! Знам да сам крив па ћути. Ако се буним биће још горе. Све сам отрпео, вратио паре и ствар легла.

— А зашто те је напала?

— Због ситнице — вели Ница шеретски. Продао јој је литру зејтина. Знаш, оног, нашег...

— Знам, знам — смеје се Остоја. Пуна флаша воде а у грлићу мало зејтина.

— Јесте брате а она се буну.

У реду молим вас, враћам паре, — велим ја а она ме плуну. Хвала и на томе, дам јој паре па се изгубим у гужви. Али шта да радиш такав је посао. Мени подвалељују, подвалељујем ја другима и радња иде. Али ме један сељак изради, свеца му сељачког, да ћу памтити док сам жив.

— Ко је тај да га частим — додајује Остоја а Ница поче да прича:

— Сретнем ти ја пре неки дан двојицу сељака. Терају кола дрва. Лепа дрва, дугачке церове и грабове целанице а преко њих мало сена. Допаде ми се ова роба и брзо почнем да се погађам ал они заценили па не попуштају...

— Има господине добра два и по метра брат брату — уверава ме један од њих, неки цгољави сељак који је ишао бос.

— Једва смо унели господине — прича онај други, са жутиим замршеним брковима. »Ал' ако се нагодимо еве нас у суботу јопет«...

— Добро — велим ја — узету ова дрва ал' да ми уметрите у подрум — да видим каква је мера...»

— У реду — пристадоше обојица и почеше стоваривати дрва и ја задовољан што сам дошао до дрва сиђем да им отворим подрум. Тек што су почели да уносе дрва када улете у подрум онај цгољави и викну:

— Ене ги она два агента што јуре по нас од дваршину. Бјаж... Рако оће не уапце...»

Није ми било пријатно јер баш не волим да се упознајем са контролорима па се брзо изгубим из подрума и утекнем у ка-

фану а њима кажем да истоваре дрва што пре и дођу у кафану да приме новац. После пола сата ево их обојица:

— Дај паре да бежимо оће онај да нам смрси konce — вели сељак са жутиим брковима.

— Је ли уметрено? — питам ја.

— Јесте, брате! Јаче од два и по метра — вели онај цгољави и све цупка са ноге на ногу.

Дадох паре и они одоше. Када сам отишао кући имам шта да видим. Неколико чворноватих цепаница стоји у подруму и то је све а ја платио два и по метра. Решим се да их вребам. Читаву недељу дана сам обилазио цео крај где оперишу ова два трговца и најзад их угледах. Опет терају дрва и опет »беже« од контроле.

— Стој! — повиках ја. »Дајте ми паре натраг или ћу звати жандарма«.

— Море мани ти нас господине — вели ми онај цгољави. »Ја тебе и не познајем«.

— Нећу вам ја опростити. Пзрели у кварт — велим ја строго.

— Вала ајдемо у кварт — реши се онај са жутиим брковима и ми пођосмо. Када смо стигли, рече онај цгољави:

— Ја ћу причувати коња а ви ајте па кад треба и ја ћу да унићем.

Уђосмо код писара и ја изложих како су ме преварили али онај ништа не признаје.

— Ја сам брате радник а кола немам а још мање дрва! Ко зна шта овај воће бунца — каже он.

Ја затражих да доведу онога са кола али жандарм се врати и рече да нема никаквих кола. Видим да су ме израдили зато дигнем руке од свега и одустанем од тужбе.

## ХАНЦ МОЗЕР И РАДОЗНАЛИ КОМШИЈА

Ко не познаје добро Ханс Мозера, боље да га и не ословљава. Једном је седео у некој бечкој кафани. Према њему је седео један господин и дуго га фиксирао, а затим га ослнови:

— Опростите, господине комшија, али мора негде да сам вас видеом, толико сте ми познати.

Мозер му брзо одговори:

— То може врло лако да буде. Ја долазим тамо врло често...

## РАЗЛИКА

Приликом прославе четрдесетогодишњег политичког рада, Пашића су посетили многобројни пријатељи и познаници, да му честитају. Међу њима био је и његов кућни лекар. Знајући да га Пашић баш не симпатише, као ни остале лекаре, он га ослнови:

— Моје искрено честитање и желим вам све добро, рече лекар. Данас не долазим као лекар, него као човек и пријатељ...



## Лордовска болест

Један добро познати члан Горњег дома трпео је у последње време често од излива крви и главу. Лорд је консултовао једног лекара специјалисту.

Када га је овај прегледао, лорд му објаснио да му крв наваљује у главу, лекар закључи:

— То је неизлечива болест. Природа не трпи празан простор.

## ЉУБАВНА КОЗЕРИЈА

## Један миш шушка

Њих двоје су се волели и кад је дошло лето, настанише се у једној баштенској кућици, обрастој ружама.

Приликом њиховог доласка сјао је месец, певао је славуј, а небо је блистало снопом светлих звезда. Али они су чули и видели само себе. Усред ноћи пробудила је млада жена свог мужа:

— Драги Милане, чини ми се да нешто шушка. Зар има мишева у овој кући?

Он скочи, узне је у своје руке и држаше је високо.

— Ништа се не бој, луткице, умиривао је он. Ја те штитим и ако би неки лав ушао у собу.

— Ово су младенци, мислио је миш под креветом.

Идућег лета преселише се они опет у баштенску кућицу обрастој ружама.

Пре него што су легли, дуго су посматрали месец, уживали у песми славуја и пожелели по нешто слатко, чим је која звезда пала.

Усред ноћи пробуди га она.

— Милане, нешто шушка у соби.

— Али мачкице, смејао се он слатко, лав сигурно није, него вероватно неки миш. Спавај само, лудице једна.

Ово нису више младенци, мислио је миш под креветом.

Време је пролазило. Једног дана обоје се уселише опет у хладовиту баштенску вилу.

Пре спавања погледаше мало месец, прислушнуше славуја и бројаше звезде на небу, да им прође време. Он је пушио цигарету а она је штрикала. Ноћу, на једном она скочи:

— Милане, сањала сам да је у соби миш.

— Заспи брзо и сањај да си мачка, добаци он кратко.

— Милане, пробуди га она опет, чујеш ли да шушка миш под креветом.

— Онда купи мишоловку, прогунђа он и преврну се на другу страну.

Већ дуго су ожењени мислио је миш под креветом.

И још једном су, за време летњих врућина, потражили склониште у баштенској кућици.

Лош се месец није ни појавио, славуј је тек оштрио кљуна, а звезде још биле бледе, они су већ хркали. Ноћу га она пробуди:

— Матори, ја чујем неког миша да гребе у соби.

— Па, шта онда? бесно се Милан обрнуо. Можда ја треба да га јурим?

— Већ целу су вечност муж и жена, мислио је миш под креветом.

И на крају крајева они се о-

## МАЛИ УЗРОЦИ...

»Срећно и дуговечно! Алал ти вера! Ти осоколи...« то су били поздравни са којима смо дочекали нашега друга Душка, који је требао да се ожени ових дана.

Он се сав сијао од среће и само је свима стезао руке, задовољан што је остварио своје планове. Већ је себе видео као срећног супруга и домаћина који има свој дом и своју жену. И, вероватно, би он остварио те своје планове да ових дана не удари ова благословена киша која су сељаци и баштовани нестрпљиво очекивали и молили Бога за њу али која је Душку разорила будућност и натерала га да остане нежењен.

Његова вереница, лећа Бела, како су је сви звали у канцеларији, била је сиромашна али врло савремена девојка која је много држала на себе. Зато је највећи део слободног времена проводила за шиваћом машином или пред огледалом а један пут недељно је обилатно ишла код фризера. У прошли уторак она пође са Душком у шетњу. Време је било облачно и сваки час је плуштала киша а јадан Душко је имао слабе ципеле, које су врло лепо изгледале али је њон прокишњавао. Зато он рече:

— Слушај, злато! Хајдемо у неки биоскоп док не стане ова киша јер су ми ноге већ влажне па могу лако да назебем.

— Хоћу, душо, — одговори Бела — само да свратимо до мога фризера да се договоримо када ће да ми дотера косу.»

Он пристаде и одмах одоше. Фризер је био подалеко и њих двоје испод једног кишобрана нису могли да се добро заклоне и пошто је он био кавалер то је убрзо лично на додолу. Бела у-

ђе код фризера и само процвр-кута:

— Сад ћу ја Душко. Сачекај ме ту у капији.»

Оде и Бог је заборави. Душко је стајао у једној засвојеној капији, дрхтао од зиме и једнако гледао на сат али Бела не излази. Два пут је улазио у салон и увек је затицао своју вереницу са неком врстом кошнице на глави. Када га виде први пут она се умилно, насмеши и ману му руком али када уђе и по други пут она се скоро обрецну:

— Чекај ме, забога, напољу, сад ћу ја!

И јадан Душко је чекао и чекао. За пакост пред вече окрете да дува неки хладан ветар и он се скоро укочи од зиме. Када Бела изађе био је потпуни мрак. Весела и ведрка као нека птичица она ухвати Душка под руку и рече:

— Е беш сам пребринула велику бригу...»

— И ја — одговори Душко тугорбно. И ако се у њему све кувало од беса он је ипак хтео да је испрати до куће еако је цвототао од зиме. Бела је становала негде на Пашином Брду али је Душко знао да мора до краја да испуни вереничку дужност. И можда би се ипак ово његово нежељено купање и назеб на хладној киши срећно завршио, да нису ишли мрачним улицама које нису били довољно осветљене. Ћутали су, Душко од беса и зиме а Бела зато што је он био намргођен. Хтела је да га казни.

У томе Душко, не видећи добро у мраку, пљесну по једној бари и прљави вода попрска Бели чарапе.

— Што не пазиш слепче — врисну она а и Душко се разгрозопати:

— То ми је хвала што цело после подне седим на киши и зебем док се ти удешаваш да буде шлепа...»

— Дакле ти би хтео да ја будем наказа. Ти си љубоморно чудовиште — бризну Бела у плач а Душко бесно подвикну:

— Да, не волим те и хвала Богу што сам те на време упознао јер би сутра било касно. Али ни ти мене не волиш јер волиш само себе... Збогом... После ових речи он се удаљи.

Бела је била љута као рис али када се сутра пробуди она се расплака када се сети шта се синоћ догодило. Надала се да ће Душко да је зовне телефоном, да јој се извини али када прође неколико дана она виде да је ствар дефинитивно свршена. Са жалешу је увидела да се не сме претеривати пошто има и таквих мушкараца којима стрпљење није безгранично па врло често само једна ситница поквари највеће комбинације.

Зато је сад Бела много љубазна са Пајом архиваром (кога је до скоро звала »стеница«) јер године одмича а остати неударата није за препоруку. Међутим Душко се решио да се не жени и свуда напада жене као себичне и штетне по друштво.

Тако је ова киша од које толико много сви очекујемо покварила један идеалан брак. Лепи народ вели: Мали узроци, велике последице.



## Пусти га да доврши...

Професор српског језика испитивао је ученике о склопу реченица.

— Микићу, састави једну реченицу.

— Ја је...

— Ама, младићу, шта лупаш?

Тако никад не почиње реченица! Дакле, почни изнова, али другачије.

— Ја је...

— Ако сео дмах не прибереш, добићеш двојку.

Дакле почни!

— Ја је лична заменица!

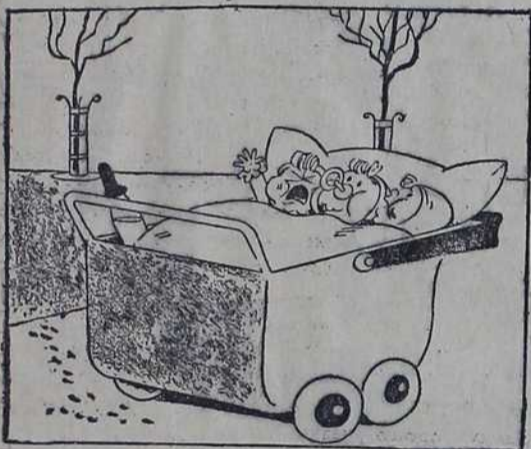


## Ништа није разумео



Директор хотела (младенцима): — Резервисао сам за вас две најлепше собе. За госпођу на првом спрату, а за господина у партеру.

## Модерна деца



— Немој да се буниш, Мико, сва превозна сретства су препуна.

## У ОЧЕКИВАЊУ



— Мушко, женско...

## И у ватру и у воду



## Бодљикава козерија

Коњуктура и спекулација! То су основи религије данашње генерације. У свему се тражи рачун и трговина па чак и хуманост није тога поштеђена. Има и таквих људи који су израчунали да је јевтиније и рентабилније учинити неки хуман гест па да се он објави у штампи него давати директно оглас. Затим има људи који свуда хоће да виде неки ђар па зато улазе у хумана друштва, уметничке кругове или у књижевност.

Одеш на трке па видиш сви иду да се коцкају. Никоме није до спорта и уживања већ до зараде. Док се једни смеју што су погодили „ајнлауф“ или „дупло везано“, други пући уста као да су пили сирће јер су се баш увезали и то не дупло већ трипло и остали без динара. А овамо узели имена коња чак из народне песме па се може видети „Равијојла вила“ како стиже последња и „Краљевић Марко“ сав знојав и ишаран од корбача. Само што не сретнеш крчмарицу Јању и Цар Лазара али ако овако отраје и то ће бити.

О трговини не вреди ни говорити. Свуда сам трговац и још мало па ћемо купце и потрошаче морати да увозимо. Што то даре они којима је голема невоља и

ћене-ћене али, брате, шта да кажеш што има људи који имају свега доста па опет нешто петљају и њушкају. Купују, препродају и на све могуће начине гледају да се обогате на рачун свога ближњег. А баш ти који хоће да се обогате, ти су најбезочнији и најнастрљивији. Они псују, прете, грде, вичу и то само зато да опсене простоту и лакше сврше своје послове.

Када то раде мушкарци, онда се не треба чудити. Они су огрезив у трци за зарадом, па ништа не бринују али шта ће то женама. Данас се ломатају и тргују и такв жене које од силнога накита могу преживе два рата а камо ли један. Али тешко ономе ко им то примети. Изгрде га на пасја кола тако да не сме ни зубе да помолити. Као да је свака од њих светитељка и нека српска Јованка Орлеанка. А овамо то је нека црноберзијанка или спекуланткиња која дере сиротињу, кожу скида и још тражи захвалност и признање.

Ето то су данас теме за козерије ако човек неће да пише о онима који краду на кантару или о фурунцијама који краду тесто из пшенице. Али то су обичне појаве које више никог не изненађују.



— Чини ми се, да би Јела била срећнија, када би јој муж био мало сиромашнији.  
— То ћеш ускоро моћи да видиш.

### ЗНА ОН ШТА ЈЕ ЖЕЋ

— И не заборави да рибама успеш свеже воде!  
— Нећу, срце!  
— А мисли мало и на то, да цвеће треба сваки дан заливати јер оно много жедни.  
— Ништа се не брине, ја знам добро шта је жеђ.

### МИСЛИ НА БУДУЊНОСТ

— Како ми се свиђа твој муж? Држим да је страшно дебео. За такво буре никада се не би удала.  
— Ја мислим на будућност, драга. За двадесет година ја ћу према њему бити још увек витка и млада.

## Писмен човек



— Ајде, кад се већ тражи, а и вода је спремна, неха буде!



— Шта ви заправо мислите! Будите срећни што немам при руци једне мердевине. Већ би ја вама показао!

## БЕЗАЗЛЕНОСТ



— Чудно, да би ме научно да пливам употребио је исти систем на који ме је Пера учио да терам бицикл.



# ЖИВН ФИКЕ

в е с т и ц а

## Род по оружју



— Болшевизам је још увек најхуманија државна форма: један метак у потиљак, и срећник је, а да то и не примети, већ у совјетском рају...

**Удовици:** Добро сам разумела шта желите али Вам је тешко помоћи јер од старог се не прави ново. Зато је мој савет да лијете теј од наше пре спавања, ради умирења и да нађете неког чичу који ће да вам прави друштво за таблице а који неће да гледа на тен.

**Мари:** Испод мире сто ђавола вире — вели пословица а код тебе је редукција па зато вири

**ТЕТКА РОЈКА**  
*Одјобара*

само један ђаво а то је сујета! Ако имаш на што онда добро али ако немаш онда, богами, не ваља и ја ти не могу помоћи.

**Вели:** Од импозантног до смешног само је један корак а ти си тај корак већ учинила зато све што радиш изгледа смешно.

**Поки:** Ако мислите да вам очинису лепе Ви онда носите црне

наочари а свима причајте да Вам смета сунце.

**Ристосији:** На тегај хаљину иде бела крагна и варјача за мешање качамка а може и ватраљ.

**Мадам Беби:** Ја не играм карте али сам чула да најбоље пролазе оне даме које само организују игру и скупљају пикслу. А то је и модерно.

**Даци:** Немам шта да Вам одговорим јер ви све више знате од мене. Сушта је истина да је муж само фирма и благајник.

**Наташи:** Ниш: За Ваш случај најбоље је отићи на хладну воду у Свети Пантелеј.

**Оливери Крагујевац:** Шта ће Вам крем и пудер када нема ружа. Најбоље је хладна бунарска вода и пераћи сапун.

## АМЕРИКАНКЕ СЕ СПРЕМАЈУ ЗА КОНФЕРЕНЦИЈУ МИРА



## Даје му првенство

Англо-амерички авијатичари бацили су и над Србијом налив пера напуњена експлозивом.



— Драга ташта, ево вам налив-перо да потпишете ово...

— Нека, нека драги зете, отвори га прво ти... да не би запрљала руке...

Главни уредник: Теодор Докић.

Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.

Телефон редакције: 25-691.

Штампа «ЛУЧ», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS